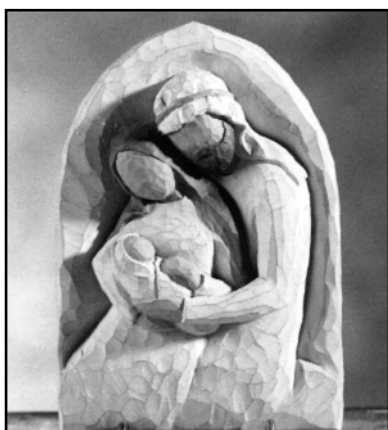

Tartalom:

Szent Család vasárnapján- a családokról	1
A vasárnapi szentmisék rendje 2006. január 1-től.....	3
Jó volt olvasni. Paulo Coelho: Az alkimista	3
„Beteg voltam, és meglátogattatok“ (Mt. 25,36)	4
Egy csodálatos nap Nagymaroson4 Az élet kultúrájáért	5
„Tovább-tovább az Isteni úton“ Ultreya Bátaszéken	6
A keresztény sajtó bemutatkozik: az óriásplakátok, a hirdető- táblák világán át.....	7
„ARANYKOR“ egy házasság félévszázada	8
A nagy kaland kezdete.....	9
Erdélyi jegyzetek - A Torockói-hegységben	10
A gondoskodás, és a közösség- teremtés szándékával	11
Mit jelent számomra az adventi szent idő	12
Hittanóra az iskolában	13
Szent István vértanú	13
Anyakönyvi hírek	14
Fiataloknak	15
Plébániai hírek	16

Szent Család vasárnapján - a családokról

A Teremtő belénk oltott valamit, ami megkülönböztet minket minden egyéb földi teremtménytől: valamilyen hajtóerőt, amely folyton arra késztet, hogy a boldogságot keressük, azt a boldogságot, ami soha meg nem szűnik. Ezt a kitarató igyekezetet az teszi különössé, hogy lelkünk mélyén tisztában vagyunk azzal, hogy szeretet nélkül nincs boldogság.

Amikor már jól el vagyunk látva az életben étellel-itallal, szép házzal, autóval, utazással, amikor már vágyaink kielégítést nyertek, akkor kezdünk el csak igazán sírni, hogy nekünk valami más kell, valami, ami értelmet ad az életünknek.

Születésünkől fogva folytonosan tapasztaljuk, hogy marcangolóan üres és értelmetlen minden, ha magunkra maradunk. Kétségbeesetten kapkodunk mindenféle öröm után, s a végén mi marad: üresség, a nagy semmi. Ez a magányossági érzés nyilvánvalóvá tesz egy nagy igazságot: mi emberek az Istennel való együttlétre vagyunk teremtve. Ez az, ami megment a bűntől, és az örök haláltól. Isten olyannak teremtett bennünket, hogy csak a szeretet, a Vele való együttélés ad értelmet életünknek, vagy, ahogy szokták mondani: identitást személyiségünknek. Ő, aki maga a tökéletes szeretet: azt akarja, hogy az Ő szentháromságos családi szeretetében éljünk, ebben ismerjük fel létünk örök értelmét.

Ha meg akarjuk érteni, hogy miben különbözünk az állatoktól, meg kell értenünk Istent, aki minket a saját képére teremtett, és láthatóan felruházott mindazzal, ami kell ahhoz, hogy az ő létezésében vegyünk részt. Ennek első kézzelfogható jelei nyilvánultak meg a betlehemi barlangban, amikor beteljesedtek a prófétai jövendölés szavai:

„Íme a Szűz fogan és fiút szül,
és Emmánuelnek fogják hívni.

Ez azt jelenti: velünk az Isten.“ (Mt 1,23)

Isten jelenléte világunkban elsősorban a családi életben valósul meg. Nem véletlen, hogy a Karácsony utáni első főünnep az egyház liturgiájában Szent Család ünnepe.

Mi a család Isten számára?

Csak néhány egyszerű ténymegállapítás. Amikor Isten megteremtette az emberi nemet, egy családot alkotott; amikor Isten Igéje a földre jött, egy családba akart beleszületni; amikor Jézus elkezdte nyilvános működését, elsőnek egy új család megünnepelésében vett részt. Ez is elég lenne ahhoz, hogy megértsük, mi a család Isten elgondolásában.

(Folytatás a 2. oldalon! ➤)

(Folytatás a z 1. oldalról! ◀)

De tudjuk, milyen ma a család? A hagyományos erkölcsi értékek elhomályosodása, az elméleti és gyakorlati materializmus, a fogyasztói társadalom beállítottsága miatt frontális támadás indult a család ellen. A házasságot „magánügynek” tekintik, amely nem jelent semmi felelősséget és kötelességet a társadalommal szemben. Ezért szívet melengető, ha olyan példákat látunk, hallunk, amely ellentétes e hamis közfelfogással szemben. Egyik világhírű sportoló – sajnos nem magyar – nyilatkozta a közelmúltban:

„Amikor hazaérek egy versenyről, első utam a családommal együtt mindig a templomba vezet, ahol közösen imádkozunk a sikerekért, de a kudarcokért is. Ez a közös istenhitünk ad erőt, hogy szeretetünk mindig 'ég', akkor is, amikor egymástól távol vagyunk.”

Mert a család nem más, mint egy harmonikus összjáték, egy ékszerdoboz, a szeretet egy titka: házastársi, anyai, apai, gyermeki, testvéri szeretet, a nagymama szeretete unokái iránt, az unokák szeretete a nagypapa, a nagynéni, az unokatestvérek iránt... Ha a

család csődbe jutott a világban, az azért van, mert alábbhagyott a szeretet. Ezért kell a mi családjainknak onnan meríteni, ahol a Szeretet forrása van. A Szeretet-Isten az, aki tudja, hogy mi a család. Karácsony mindig a nagyobb lehetőségek ünnepe is. A lehetőségeké, hogy minél több család megtalálja Istent és egymást. Utána, reméljük sok magyar családra, igazak lesznek Sík Sándor szavai:

„Ti vagytok a háziáldás
Fehérre meszelt kis falon
Szegett kenyér az abroszon,
Ti a kútvíz, a harmatos pohárban
Duruzsoló, jóságos kályha,
Szekrényben illatos, puha
Tündöklő hófehér ruha
Ti vagytok az olajmécs
Mely álmatlan lobog
S imádkozik, míg mások alszanak
A hervadtan is illatos csokor,
A fészület alatt...”

Németh Zoltán
esperes-plébános, Szentgotthárd

A plébániahivatal tetőzetének felújítása sikeresen december elején befejeződött: valamennyi tetőlécet újra cserélték, a tetőcserepek nagy részét is kicserélték, a cserép alá vízzáró fólia került. Reményeink szerint pár évtizedig nem kell a tetőhéjazathoz nyúlni.

Adventi lelkigyakorlat

2005. december 9-11. között tartotta plébániánk közös adventi készülését, a lelkigyakorlatot. A lelkigyakorlatos szentbeszédeket **Dr. Pákozdi István budapesti egyetemi lelkész vezette**. István atya kedves és közvetlen stílusával hamar beopta magát hallgatói szívébe. Lelkigyakorlatos szentbeszédei témáiként előkerültek az adventi készüllet és várakozás, de külön beszédet szentelt az örömmel is, hiszen a keresztyén remény öröme kell, hogy okot adjon nekünk – és nem csak adventben. A szentmisék előtt és alatt bőséges lehetőség nyílt a karácsonyi szentgyónások elvégzésére, hiszen plébániánk lelkipásztorai István atyával felerősítve rendületlenül szolgáltatták ki a bűnbocsánat szentségét.

A vasárnapi szentmisék rendje 2006. január 1-től

Évtizedek óta változatlan volt a Mária Magdolna Plébániatemplom vasárnapi miserendje. Volt olyan idő, amikor a plébános mellett négy káplán is szolgált. Az 1970-es években szomorúan láttuk a papi hivatások számának csökkenését és így templomunkban a plébános mellett csak 2-3 káplán végzett szolgálatot. 1989-től a város önkormányzati iskoláiban – hála Istennek – újra taníthatjuk a hittant, ami még több feladatot jelent. Közben pedig nőtt az ellátott helyek száma: Kórház, Pózva, Kálvária, Zárda kápolna és most legutoljára – nagy örömünkre – a kertvárosi templom. Arról nem is szólva, hogy ezekben az

években számos vidéki plébániát is el kellett látnunk. 2005. augusztusától már csak 3 atya és egy nyugdíjas kisegítő lelkész dolgozik egyházközségünkben. Ezért kellett bizonyos változtatásokat eszközölnünk plébániánk miserendjében. Igyekeztünk ezt úgy megtenni, hogy a módosítás senkinek se okozzon nagy problémát. Úgy gondolom, hogy csak a plébániánk területén vasárnap bemutatott 8 szentmise bőven kínál alkalmat a szentmisén való részvételre. Szeretettel kérjük Testvéreink megértését és imádságát.

Stróber László
apát-plébános, esperes

Mária Magdolna plébániatemplom: 6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰ és este 19⁰⁰ (téli időszakban 18⁰⁰)

Kertvárosi Mindszenty Emléktemplom: 11⁰⁰ és este 18⁰⁰ (téli időszakban 17⁰⁰)

Zárda kápolna: 9³⁰ és családos szentmise 16⁰⁰ (a hónap első, harmadik és ötödik vasárnapján)

Zalabesenyő: 8⁰⁰

Ságod: 11⁰⁰ (a hónap második és negyedik vasárnapján, az első és harmadik vasárnapon igeliturgia)

Pózva: 11⁰⁰ (a hónap első vasárnapján, a többi vasárnapon igeliturgia)

Idősek Otthona: 13⁰⁰ (a hónap harmadik vasárnapján és elsőszombatoként 10⁰⁰)

Jó volt olvasni:

Paulo Coelho:

Az alkimista

Paulo Coelho napjainkban a világ egyik legnépszerűbb írója. Rio de Janeiróban született, ma is ott él. Az 1988-ban megjelent Az alkimista című regényével egy csapásra nemzetközi hírnevet szerzett.

Az alkimista Coelho fő művének számít. Santiagónak, az andalúz pásztorfiúnak meseelemekkel átszőtt kalandtörténetét a kritikusok Saint-Exupéry Kis hercegéhez szokták hasonlítani. Santiago, miután kétszer látja azt az álmot, hogy valahol piramisok lábánál elásott kincs várja, elindul megkeresni azt. Végigzarándokol Afrika északi, sivatagos részén, szokatlan élményekkel töltökezik, számos különös figurával találkozik, köztük az alkimistával, akitől megtanulja, hogy mindig hallgasson a szívére, vegye észre a sorsára utaló jeleket, és igyekezzék beteljesíteni álmait.

„– Valamelyik nap hallottam, hogy mit beszéltél az alkimistával – szolt a szél. – Azt mondta, hogy minden dolognak megvan a maga Személyes Története. Az

emberek nem tudnak széllé változni. – Csak arra taníts meg, hogyan lehetnék egyetlen pillanatra az – kérlelte a fiú. – Hogy utána beszélgethessünk az emberek és a szelek határtalan lehetőségeiről.

*A szél kíváncsi volt, és izgatta a dolog. Szívesen beszélt volna erről, de nem tudta, hogyan kell az embereket széllé változtatni. Pedig ő annyi mindent tudott! Sivatagokat teremtetett, hajókat süllyesztett el, letarolt egész erdőket, zenével és csodás zajokkal teli városokon suhant át. Úgy gondolta, hogy nem ismer határt, most meg itt egy fiú azt mondja neki, hogy vannak még dolgok, amiket megtehetne. – Ez, az, amit Szerelemnek hívnak – mondta a fiú, amikor észrevette, hogy a szél kezd engedni a kérésének. – **Ha valaki szeret, képes bármivé átváltozni**, amit teremtetett. **Ha valaki szeret, egyáltalán nem kell értenie, mi történik**, mert akkor minden benne megy végbe, s az ember széllé tud válni. Persze akkor, ha a szél segít neki.“*

Tudom ajánlani ezt a könyvet mindazoknak, akiket érdekel a kisemberek sorsa, a misztikum, az érzelem, és némi transzcendencia. Tulajdonképpen ezek Coelho írásművészetének kulcsszavai. Többi regénye (A Piedra folyónál ültem és sírtam; A valkűrök; Az ötödik hegység; Veronika meg akar halni) is a bestseller listák élére került.

Jóna Erika

„Beteg voltam, és meglátogattatok“ (Mt 25,36)

Már csend van a zalaegerszegi kórház Általános Sebészetének folyosóján. Ébrednek a betegek az ebéd utáni elszunnyadásból. Az ápolók is pihennek egy kicsit. Nincs vizsgálat, nincs vizit. Néha a műtőből hoznak egy-egy frissen operáltat, s az operáló orvos is megnézi betegét. Még nem indult meg a látogatók zöme. Hetente két alkalommal megjelennek a Mária Magdolna Plébánia Karitászt szervezetének ügyeletes beteglátogatói. Ők a szenvedő Krisztust jönnek meglátogatni beteg, elhagyott embertársaik képében. Elsősorban azokat a betegeket látogatják, akik elhagyottnak tűnnek, akiket nem látogatnak családtagjaik, barátaik. Nem kérdezik nevüket, vallásukat, származásukat, csak szeretettel fordulnak feléjük. Meghallgatják őket, vagy ha nem tudnak beszélni egy simogatással, kézszorítással mutatják ki együttérzésüket. Kérdésükre válaszolnak. Kérésüket a legjobb tudásuk szerint – amennyiben a betegség természete az ápoló személyzet szerint megengedi – igyekeznek teljesíteni. Ha lehetséges igyekeznek beteg

embertársaik körében tudatosítani, hogy a gyógyuláshoz három feltétel szükséges:

1. A jó és könyörületes Isten segítségével.
2. A beteg ember bizalma és akaratlagos hozzájárulása a gyógyuláshoz.
3. Az orvos és segítőinek szakértelme és emberi hozzáállása.

Mit várnak a karitásztagjai maguknak mindentől?

Az Isten- és emberszeretetből fakadó kegyelmeket. Az ő lelkület nem lehangolja az emberi nyomorúság, hanem feltölti a krisztuslét gyönyörűségével. Imádságuk dicsőítő, hálaadó és egyben könyörgő ének, amelyet egyénileg naponta, közösen pedig havonta mondanak a betegekért – kapcsolódva az elsőpénteki szentségimádáshoz.

Kedves testvérek! Kapcsolódjatok hozzánk, követve mesterünket, Jézus Krisztust!

Karitászcsoport

Egy csodálatos nap Nagymaroson

Az őszi találkozó mottója a következő rövid imádság volt, melyet mindenki jól ismer:

*„Halálokat hirdetjük Urunk s hittel valljuk
feltámadásodat, amíg el nem jössz!“*

2500-an vettünk részt a találkozón, melyen a főelőadást Dr. Olofsson Placid bencés atya tartotta.

Bevezetőjében a szenvedéstörténet egyes elemeiről hallhattuk és megállapította, hogy a Szentlélek eljövele világosította meg a tanítványokat és ezáltal teljesen felszabadultakká váltak. Beszért a Szentlélek Isten szerepéről a szentmiseáldozatban. A teológiai fejtegetés után Placid atya élete legszörnyűbb 10 esztendejéről

szólt, amikor is Gulágon volt, de ott is megsegítette az Úr! A kezdeti nehézségek után már misét is tudott bemutatni a lágerban! Előadásának végén pár szót az Oltáriszentségről is szólt, hisz nemrég történt meg az Eucharisztia évének lezárása Pesten. Leljük örömeinket a szentáldozásban és Istentől kapott ajándékként fogjuk fel.

Az igen tartalmas előadás után került sor a fakultációkra. Sokan ismét a lenyűgöző személyiségű Placid atyát választottuk. A 89 éves atya teljes szellemi frissességgel ott folytatta hamarosan, ahol abbahagyta az előadás során. A lágerban eltöltött időről mesélt igen sokat, ahol szinte állandóan megtapasztalta az Úr segítségét az igen nehéz időszakban is. A „túlélés“ 4 szabályát is elmondta nekünk: ne dramatizáljuk túl a szenvedést, az élet apró örömeit vegyük észre, az önmegbecsülés fontossága és végül aki tartozik valahova annak könnyebb az egész élete. (Istenbe vetett hit) A fakultáció végén arra buzdított, hogy sokat olvassuk a Bibliát!

Ebédszünetben volt lehetőség a személyes, baráti beszélgetésekre. A délutáni program szentségimádással kezdődött, mely idő alatt mindenki egy üres lapra felírhatta, hogy mi nyomasztja lelkileg, mi hiányzik az életében? A szentmisét Balázs Béla püspök atya mutatta be, majd Mária köszöntőt énekeltünk, október lévén.

A lelkileg igen tartalmas napot közös éneklés zárta, a Gával testvérek zenekarával.

Most sokan voltunk, de még többen is lehetnénk! Jöjjetek a következő találkozóra, melynek időpontja: 2006. május 20.

Szeles Miklós

Az élet kultúrájáért

2005. október 28-án Zalaháshágyon került sor a Zalaegerszegi Esperesi Kerület koronagyűlésére, melynek keretében a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia fenti című, a bioetika néhány fontos kérdésével foglalkozó körlevele került megbeszélésre. Jelen írásunk az ott elhangzott előadás rövid kivonata.

Mesterséges megtermékenyítés, méhen belüli diagnosztika, gémbszűrés, összejt kutatások, klónozás, eutanázia: csupa olyan új fogalom, melyről egyre többet hallhatunk, olvashatunk. Lassan közzismertté válik, hogy a régi tudomány, az „orvosi etika” mára átalakult, bioetikának hívják, s ennek az átalakulásnak éppen az a lényege, hogy az ugrásszerűen megnőtt tudás olyan eszközöket adott a kezünkbe, melyekkel kapcsolatban általánosan feltehető a kérdés: Milyen feltételek között élhetünk ezen eszközökkel? E kérdésre ma már nem egyedül az orvosok hivatottak választ adni, igénylik más szakemberek: jogtudósok, filozófusok, szociológusok, általánosítva a „társadalom” segítségét is. Mivel a bioetika tudománya az élet és a halál időszakában felmerülő elméleti és gyakorlati kérdésekkel foglalkozik, időszerű, hogy az Egyház is megfogalmazza álláspontját e kérdésekkel kapcsolatban.

A körlevél alap gondolata, s legfontosabb üzenete, hogy az Egyház továbbra is az emberi élet védelmének, tiszteletének álláspontját képviseli. Éppen az élet azon periódusaiban, amikor az a legsebezhetőbb – ilyen a magzati élet, az újszülöttség, valamint a hanyatlás és a mennybéli újjászületés, vagyis a halál időszaka – az élet fokozott védelemre szorul.

Az első tisztázandó kérdés: Mikor kezdődik az élet?

A látszólag egyszerű kérdésre a különböző filozófiai irányzatok négyféle választ adnak, melyek szerint a fogantatás pillanata, az animáció (a megfogant embrió és az Isten által teremtett lélek egyesülése), a pete méhfali beágyazódása, vagy az idegrendszer kifejlődése (az öröm és fájdalomérzés képessége) lehet az emberi élet kezdetének pillanata.

Az Egyház ezzel kapcsolatban megállapítja, hogy az animáció pillanatát nem ismerjük, ez számunkra továbbra is az Isten titka. A beágyazódás, vagyis az anya és az embrió közötti kapcsolat megteremtődése, valamint az érzőképeség pedig már feltételezi az embrió, mint személy jelenlétét, számunkra nem képezheti a létezés kezdetét. Így az Egyház az élet védelmét a fogantatás pillanatától képviseli. Miközben támogat minden olyan eljárást, melynek célja a gyógyítás szolgálata, a szenvedések csökkentése, az ezt célzó kutatás, határozottan ellentmond minden olyan eljárásnak, mely emberi élet kioltásával jár együtt, legyen az mesterséges megtermékenyítés, fogamzásgátló eljárás, művi terhesség-megszakítás, embriók életének kioltásával járó kutatások, s minden olyan méhen belüli diagnosztikai eljárás, melyet azzal a szándékkal végeznek, hogy betegség esetén a terhességet megszakítsák. Kimondjuk azt is, hogy senki sem használható eszközként más ember gyógyítására, vagy akár életének megmentésére sem.

A fentiekhez hasonlóan foglalunk állást az eutanázia kérdésében is. Miközben elfogadjuk az élet végességének tényét, kimondjuk, hogy az emberi személy utolsó pillanatáig méltó az életfontosságú ápolásra. Megvonhatjuk a haldokló embertől azokat a diagnosztikus és gyógyító eljárásokat, melyek csak a szenvedését hosszabbítanák meg. Nem tagadhatjuk meg azonban az alapvető létszükségletek megadását, pl. a folyadékpótlást (ez az ún. passzív eutanázia), s a szenvedéseket nem rövidíthetjük meg azzal, hogy közvetlenül a haldokló halálát segítjük elő (aktív eutanázia).

Az utolsó fejezetben a körlevél megemlékezik arról is, hogy az Egyház támogatja a tudományos kutatást, s egyetért azokkal, akik a tudományos kutatásban résztvevő személyek tiszteletére, méltóságuk megőrzésére, a rajtuk alkalmazott eljárásokba történő tájékozott beillesztésükre hívják fel a figyelmet.

Marx Gyula

Megdönthetetlen tény: amidőn Krisztus a világot meg akarta váltani, művét egy család megszentelésével kezdte.

M. Faulhaber

A társadalomban a családok szerepe olyan, mint a boltívekben a tégláké, ha egy téglát kiveszünk belőle, a boltív is összeomlik.

Talmud, Ber. rabbá, 100.

A legtisztább örömet a földön csak a békés családi életben találhatók meg.

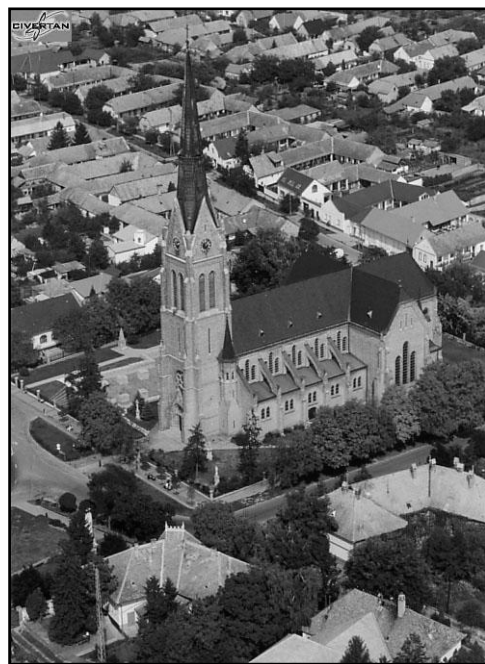
Mazzini

„Tovább-tovább az isteni úton“

Ultreya Bátaszéken

Még az éj sötét palástja borított mindent, amikor elindult lelkes csapatunk a Magyarok Nagyasszonya ünnepén Bátaszékre, hogy hitében erősödjön. Becsehelytől Kőszegig, Zalaegerszegtől Székesfehérvárig mintegy 180-an képviselték a cursillisták nagy családját, testvéri közösségeit. Cursillos körökben az Ultreya nagy ünnepnek számít, réglátott ismerősök, barátok örömteli találkozója ez.

Bátaszéken 9 éve működik a cursillo mozgalom, szép sikerekkel. Vendéglátóink mindent megtettek

azért, hogy mindenki jól érezze magát. Több közösséget elkísért lelki vezetőjük, plébánosuk is.

A nap fénypontja az ünnepi szentmise volt, melyet Herendi János c. kanonok úr mutatott be a vendég atyákkal együtt. A szentbeszéd-

ben a helyi gimnázium diakónussá szentelt igazgatója Sümegi József tanított bennünket, s az oltár körül gyermekei ministráltak. Szerencsés az a társaság, ahol a lelki felemelkedésnek ilyen gazdái vannak, ott öröm az együttlét és épül a közösség.

A szentmise után az örök negyedik nap tanúságtételei hangzottak el. Hallhattuk Jenő atya buzdítását, hogy csak tovább-tovább kell vállalni ezt az elkötelezettséget, munkát, és csak jól lehet csinálni, mert másképp nem érdemes.

A tanúságtételekből kiderült számunkra, hogy olyan útravalót kaptunk a cursillon, hogy szinte újjá születünk, titokzatosan, mint ahogy a patakok születnek. Elindultunk sietősen és csupa jó szándékkal. Korábban észre sem vettük, mennyi akadály tornyosult elénk, legtöbbször saját magunk gyenge akarata. Mennyi szemetet vittünk magunkkal, hányszor vittük botladozva életünk terheit, hányszor zúgolódtunk ezért, vagy azért, de Isten irgalma, a közösség összetartó ereje új erőt adott, hogy tovább mehessünk egy más úton haladva.

Elhangzott a „Vándor“ c. vers, melynek minden sora mintha mindnyájunkat buzdított volna tovább-tovább a megkezdett úton. Ezt most megosztom az olvasókkal:

„A földön annyit jártam, keltem, valaki érzem jön mellettem!

Szól, és a völgybe lemutat: – látod a sok keresztutat?

Aldottál mindezek előtt, neked van gondviselő!

Mert mikor útra kelünk, itt jár – kél, vándorol velünk.

A sivatagon átvezet, sziklás parton Ő nyújt kezét.

A folyón Ő a híd, hogy ne botoljanak lábaid.

Jöhet rád gond-áradat, számon tartja hajszáladat.

S ha egy-két sebed fölszakad, enyhíti a fájdalmakat.

Távol van és mégis közel, hogy arca szinte rád tüzel.

Ha elpanaszkodsza Nek, szívedet melengeti, és

Megfogja vétkes kezéd, és gyógyít újra és vezet.

Alig mondod el imád felét, már irgalommal jön feléd,

S egyengeti életutad, a célhoz irányít, s mutat.

Miért kérde: honnan – hova, lépted miért tétova?

Itt volt, van, és lesz veled!

Gondviselő Istened.“

A lelki töltődés után közös ebéd, baráti beszélgetések folytak, majd lassan elindult mindenki haza.

Számunkra még egy szép élményt tartogatott a nap. Útban hazafelé Andocsra köszöntöttük a Szűzanyát. A helyi plébános, aki Zalából került Andocsra, nagy szeretettel mutatta be a kegyhelyet, mondta el történetét, emlékezett meg az Andocsot körülvevő legendáról, amely szerint a mohácsi vész előtt, 1520 körül angyalok hozták el a kegykápolnát egy éjjel Kalocsáról a csodatévő Mária szoborral együtt, és tették le a mai helyére. Megmutatta a múzeumban a több száz Mária-ruhát, melyeket hálából a kegyelmekért és gyógyulásokért fogadalmi tárgyként ajándékoztak a hívek.

A kegyszobrot 1947 óta öltöztetik, az első palástot Széchenyi Katalin grófnő ajándékozta a kegyszobornak. A templomot az istenkereső emberek messzi vidékről több mint három évszázad óta nagy tömegben keresik fel. Ez a zarándoklat – búcsújárás – napjainkban is tart.

Imáinkban hálát adtunk a nap kegyelmeiért, s lelkiekben gazdagodva tértünk haza.

A zalaegerszegi cursillisták nevében:

Salamon Károlyné, Margit
DE COLORES!

A katolikus sajtó bemutatkozik

(az óriásplakátok, a hirdetőtáblák világán át)

„Krisztust hirdetjük mindenkinek“

(A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) 2006. évi kommunikációs programja)

Immár hatodik éve, hogy a Magyar Katolikus Egyház minden esztendőben egy-egy konkrét, reményeink szerint a társadalom számára fontos keresztény értékre összpontosító üzenettel lép a nyilvánosság elé. A kommunikációs programok célja, hogy tájékoztassák a társadalmat a Katolikus Egyház tevékenységéről, és párbeszédet kezdeményezzenek az Egyházhoz kevésbé kötődő, jóakarátú emberekkel.

Ezen túl szeretnénk, ha az egyházi közösségekben is beszélgetés, lelkipásztori tervezés indulna el az éppen érintett vallási területen.

Az üzenetet óriásplakátokkal, közterületen, sajtóban és intézményekben elhelyezett hirdetményekkel, rádióspottal és tévéklippel népszerűsítjük. A program témájáról konferenciákat szervezünk, valamint didaktikai anyagok készülnek iskolák, hittan csoportok és plébániai közösségek részére.

A **Krisztust hirdetjük mindenkinek** program célja, hogy társadalmunk hívő és nemhívő tagjainak figyelmét az Egyház missziós tevékenységére irányítsa.

Örök küldetésünk a megváltás és az üdvösség örömhírét továbbadni minden embernek. Ebben a misszióban minden egyes megkeresztelt embernek feladata van. Az Egyház különböző szolgálatok útján tudja megvalósítani ezt a krisztusi küldetést. Szent Pál

apostol szerint mindenki más küldetést kap: van, aki a próféta, van, aki az apostoli, van, aki a tanítói feladatot kapja. Kinek-kinek saját élethivatása, élet-

állapota és lehetőségei, tehetsége szerint kell részt vállalnia ezekben a szolgálatokban. Egyetlen elvárás van mindenki felé: legyen hűséges a küldőhöz, Jézus Krisztushoz és az Egyházhhoz.

Ahhoz, hogy a misszió eredményes lehessen, elsődlegesen a hívő közösségeknek kell készségesen vállalniuk a misszió nagy munkáját. Általuk lesz képes az Egyház a nemhívők felé fordulva hirdetni az Evangéliumot. Minden egyházi közösség egyszerre misszionált és misszionáló közösség. Vagyis állandóan növekednie kell a krisztusi hitben ahhoz, hogy gyümölcsözően tudja közvetíteni az üdvösség örömhírét.

A Katolikus Egyház, bár egymilliárdnál is több hívőt tudhat magáénak szerte a világon, eddig csak egy töredék részét volt képes megszólítani az emberiségnek. A magyar társadalomban is érezzük a misszió, az újraevangelizáció szükségességét. Sokan vannak közöttünk olyanok, akik nem vagy csak torzított módon hallottak Krisztusról és az Egyházzal. Őket szeretnénk megszólítani, nekik szeretnénk a krisztusi örömhírt közvetíteni, mert hisszük, hogy Isten nélkül nem tud az ember teljes életet élni, Krisztus nélkül nem tud eljutni az emberi lét teljességére, a boldog emberi életre.

A plakát képi megjelenítése Jézus magvetőről szóló példabeszédére utal. A vetésből némely szem az útszélre, némely a tövisek közé hull. Ezek nem hoznak termést. Más szemek azonban jó földbe kerülnek és bőségesen teremnek. Jézus meg is magyarázza a példabeszédet: a magvető az isteni tanítás magvait veti. Akik csak a pillanatnak élnek és a nehézségek elől meghátrálnak, azokban a tanítás nem ver gyökeret. Akik azonban nemcsak meghallják a tanítást, de magukévá is teszik, olyanok, mint a jó földbe hullott mag, bőséges termést hoznak.

Forrás: MKPK Sajtóiroda
Összeállította: Várhelyi Tamás

Az Endrédi család

A család közvetlenül a Teremtőtől nyerte a megbízatást, s ennél fogva a jogot is, hogy a gyermekeket nevelje. Ez elidegeníthetetlen jog, mert elválaszthatatlanul összefügg a szigorú kötelességgel.

XI. Pius pápa

„ARANYKOR“

EGY HÁZASSÁG FÉLÉVSZÁZADA

Visszatekintés * Értékelés * Reménykedés

Kedves Olvasóink, egy felkérésnek teszünk eleget. Az idei évben volt 50 éves jubileuma házasságkötésünknek. Ma, amikor a házasságoknak több mint a fele válással végződik, vagy a halál szakítja meg sokak közösen eltölthető éveinek sorát, egyre ritkábban kerül sor ilyen jellegű ünnepre. Pedig ez valamikor nem számított kivételesnek, csak szerencséseknek jutó lehetőségnek. (Szeretném elmondani, hogy saját családomon belül, édesanyai nagyszüleim, valamint saját szüleim is megünnepelhették aranylakodalmukat. Vagyis, ha feleségemmel visszanezünk két nemzedéknyi időszakra, a családok fele megérte ezt a jubileumot). – Ezzel el is érkeztünk elindulásunk idejéhez, a múlt század közepéhez. Akkoriban országunkban még általánosnak volt mondható az együtt élő, több generációs család. Az elmúlt ötven esztendőben ennek a modellnek leginkább a hátrányairól lehetett hallani. Legtöbbünknek ma is az a véleménye, hogy ez a lehetőség, mint követendő társadalmi kíváncsóság, teljesen elvetendő! Tapasztalataink több szempontból is megcáfolják ezt. Sőt életünkben igyekezve minél többet megvalósítani az elődök adta példából, megerősítenek bennünket abban, hogy jó úton jártunk!

Marikával, feleségemmel a pécsi egyetemre járva találkoztunk. (Az egyetem volt akkor az életterünk: „munkahelynek“, a kulturálódásnak, a személyiség kialakításának terét kell látnunk benne. Így van ez évszázadok óta minden munkahellyel, kulturálódási és önépítési lehetőséggel rendelkező területtel!) Mindketten túl voltunk egy tiszta diákszerelmek iskoláján és embertformáló hatásán. Hamarosan tisztázódott a közös világnézet, a közös értékrend! De tisztázásra várt a közös életcélokra vonatkozó – nagyon fontos! – kérdések köre! Mindez a kemény tanulás keretei között zajlott, az ötvenes évek elejének történelmi viszonyai között! (Üldözik az egyházat, bebörtönözik barátainkat, irányító vezetőinket, elűldözik szüleimet a 200 éve birtokolt tanyából, malomból.)

1955. szeptember 3-án, az avatás napján kötünk házasságot és indulunk az életbe, kísérletet téve arra, hogy meg is valósítsuk mindazt, amit addig megálmodtunk! – Szülőktől, nagyszülőktől hozzuk mindketten a vallásos értékrendet, melyre csak ráerősít, a soproni diákeveimben ért domonkos és bencés hatás, majd egyetemi éveimben a jezsuita és piarista szemlélet. Keressük, hogy miként tudnánk házasságunkban megvalósítani az evangéliumi tanácsokra támaszkodó, a keresztyén tökéletességre törekvés erőit? Végül közös magán fogadalom születik, hogy anyagi előnyökért nem tagadjuk meg világnézeti elveinket (szegénység); születés-szabályozást önfegyelemmel valósítjuk meg (tisztaság); a másik akarata, érdeke

elő nem helyezzük egyéni kíváncságainkat (engedelmeség). – Ma azt kell mondanom, hogy Isten elfogadta és „be is hajtotta“ ezt a fogadkozást! Ha visszatekintünk, mindez hatásosnak bizonyult és meghozta gyümölcseit! – Gyermekünket elfogadtuk. Igaz a negyedik kicsit későn, de halva érkezett. – Természetesen minket sem kerültek el az életben törvényszerűen bekövetkező kísértések, nehézségek. Amikor a szerelem lángja, a hétköznapi szeretet hamuval fedett paraszavá szelídült, amikor a lelkesedés a méltányos gondolkodás és viselkedés arculatát öltötte, akkor is fogtuk egymás kezét és kitartottunk! – Isten kegyesen ott állt mellettünk! Átéltük azt az igazságot, hogy „Isten kegyelme az üdvösséghez szükséges“, valamint a másikat, hogy „senkit sem kísértének erején felül“! – s ez alázatossá tett!

Tudjuk, hogy a család az élet szolgálatára hívatott. Ez jelenti az utódok nevelését és a távozók emberhez méltó útra segítését. – Gyermekünknek igyekeztünk átadni mindazt, amit boldogulásukhoz, a megfelelő élettárs megtalálásához és az életbe induláshoz szükséges. – A távozókat szeretettel befogadtuk, ápoltuk, segítettük, lelkileg mellettük álltunk, haldoklásukban körülvevők őket. Mind a négy szülőnk és egy magára maradt, családtaggá nőtt nagynéni haláláig házukban élt, védelmünkben, kezelésünkben, gondoskodásunkban, felügyeletünkben fejezte be életét. Mondhatnám, a szó szoros értelmében is, kezünk között haltak meg. Ez csak áldozatok árán volt lehetséges, de nem éreztük annak, mert élt bennünk a nagycsaládos együttélésből belénk nevelődött természetes összetartozás tudata, őszinte szeretet és a tényleges részvétel. – Istennek hála, hogy olyan helyzetet teremtett, melyben erre képesek voltunk! Tudjuk, hogy erre ma nem mindenkinek nyílik alkalmunk, de mindenkit szeretnénk biztatni arra, hogy aki csak teheti, az kövesse ezt az utat!

Egy valamiről kell még szólnunk, a közösség szolgálatáról. Mind a ketten orvosok vagyunk, voltunk. Ez önmagában hordozta, hogy sokaknak rendelkezésére kellett állnunk. Tágabb értelemben rendelkezésre álltunk és állunk bizonyos szinten ma is, amikor a közösség, a város, az egyházközség, a nemzet érdekében akár a példaadás, akár a tevékeny cselekvés szintjén jelenünk meg.

Záró gondolatként: Amikor fiatalon két élet találkozott, hozott magával valamit, a nagycsalád tiszteletét, tapasztalatait. Ezt megőrizve, a kor lehetőségeihez alakítva továbbadtuk. Ma szép számú unokáinknak örülve, gyönyörködve, gyermekeinknek (még olykor-olykor) segítve, egy tartalmas életre tekinthetünk vissza! „Tanúsítjuk, hogy a pálya jó, a haladás lehetséges, kíváncsóság, a célbaérés – Isten kegyelméből – biztosnak látszik!“

(az idősebb) Marx Gyula és Gyuláné

A nagy kaland kezdete

„A legnagyobb kaland: hagyni, hogy Isten szeresse azt, akit én szabad elhatározásomból szeretek.” Michael Quoist fent említett sorait választottuk az esküvői meghívónkra. Mindketten éreztük a Jó Isten hívását erre a kalandra. Éveken át készültünk – még nem is ismertük egymást – imádkoztunk, kértük Mennyei Atyánkat, hogy egymásra találjunk, egy tisztaságban megfogant és megélt együttjárás végén legyen egyértelmű számunkra az Ő akarata. Nagy ajándék volt nekünk, hogy ifjúsági közösségünkben, barátainkkal folyamatosan erősíthettük egymást.

Olyan társadalmi közegben készültünk a házasságra, ahol az emberek többségének a nő vagy a férfi megszerzése a célja, de az egész életre történő elköteleződés szóba sem kerül. Századunk betegségének is nevezhetnénk az elköteleződés-fóbiát. Mindenben fenntartani a változtatás lehetőségét, problémák esetén azonnal szakítani, a kapcsolatban addig jelen lenni, amíg haszon származik belőle – hirdeti a szabadelvű tanítás.

Fogyasztói társadalmunkban az együttjárás (együttélés) is fogyasztói áruvá silányult. A párkapcsolatot olyan cikknek tünteti fel, amit nem érdemes gondozni, féltetni, javítani, hanem eldobni, ha valami nem működik, és újat kezdeni helyette. Olyan pedig nincs, ami örökké működjön, ezért hát szó sem lehet elköteleződésről. A fiatalok

nagy része nem a konfliktus-kezelésben látja a megoldást, hanem a konfliktusok előli menekülésben. Hiányzik az egész életen át tartó meghitt, bensőséges, kölcsönös odaadáson alapuló kapcsolatba vetett hit. Mert hiányzik a Krisztusba vetett hit. A mi emberi erőlködésünk nem elegendő ahhoz, hogy egy életen át szeretetteljes megértésben éljünk egymással. Ez csak Krisztus erejével lehetséges. Csak az Ő jelenléte lehet garancia. Ez a jelenlét a házasság szentsége. És itt kezdődik a kaland.

Mi is tele voltunk – sőt, vagyunk – tervekkel, vágyakkal, elképzelésekkel. Amit a magunk erejéből nem vagyunk képesek megvalósítani. De nem is nekünk kell, mert itt van közöttünk, bennünk Jézus, aki elé ezt mind letehetjük. Lehet, hogy Ő másképp képzel el a dolgainkat, mint mi. Más megoldást ad, más időpontban, mint ahogy kérjük. De az a gyönyörű ebben a kalandban, ahogy rádöbbenünk, ez mind a

javunkat szolgálja.

A házasság szentségének csodálatos tulajdonsága, hogy nem a házasságkötés idejére szól, hanem minden nap újból kiszolgáltatjuk egymásnak. Egy mosolyban, egy bátorításban, egy megértő szóban, egy apró meglepetésben, egy bocsánatkérésben, egy megbocsátásban, egy érintésben. Akkor is, ha rosszkedvű, ha ideges, ha szomorú vagyok. De nem a magam erejéből, hanem Krisztuséból. Megtanultuk, hogy a közösen hordozott kereszt, egy-egy félreértés vagy különböző vélemény, ha Jézus elé visszük, újabb és újabb dimenzióban mélyíti el szerelmünket. Ami Krisztus nélkül szétválasztana bennünket, az Krisztus jelenlétében még inkább összeköt.

Esküvőnk után egy héttel költöztünk Egerszegre, Panninak még nem volt állása. Sokat, kitartóan imádkoztunk érte. Négy-öt hét elteltével kezdtük egyre kilátástalanabbnak látni a helyzetet. Próbáltunk hálát adni érte, és hinni, hogy a javára válik a kapcsolatunknak. Fél év elteltével csak abban mertünk reménykedni, hogy ez a helyzet megoldódik, de abban nem, hogy mikor. Végül több, mint egy évet kellett várakoznunk. Most már mindketten érezzük, hogy a Gondviselés jól tett velünk. Abban az egy évben – házasságunk első évében – így különösen sok időt és energiát tudtunk arra fordítani, hogy alakuló kis családunk bensőséges, meleg közösséggé váljon.

A gyermekáldást, az otthonkeresést és közös életünk megannyi kérdését igyekszünk újból Jézus elé vinni, Őrá bízni ezek megoldását. És ha most körülnézünk? A környezetünkben, a médiából ömlenek ránk azok a hírek, amelyek az álláskeresés, a családok, a gyermekvállalás jövőjének kilátástalanságát hirdetik. Ahhoz, hogy ennek ellenére is a megálmodott és Jézusnak megígért úton járassunk, különösen nagy szükségünk van barátainkra, hasonló értékrendű fiatal társainkra, hogy egymást erősítsük, bátorítsuk ezen az úton. Sok minden van, amit jó lenne előre bebiztosítani a jövőnkben, de hisszük, hogy Krisztus az eddigiekhez hasonlóan mindvégig velünk marad, és mindig akkor adja meg a szükséges kegyelmet, amikor éppen szükségünk van rá.

Menyhárt László és Menyhártné Homor Anna

Erdélyi jegyzetek II. – A Torockói-hegységben

Mire Torockóra értünk, újra esett. Legendás hegye, a Székelykő (1129 m), sűrű felhőbe burkolózott. Némi keresgélés után rábukkantunk a szállásra a főteret három oldalról körülvevő jellegzetes házak egyikében. A ház vezetője, Tamás Márta és Ernő, a gondnok fiatalember szívélyesen fogadott. A ház nagyrészt üres volt, mivel a gyerekek táborokban, vagy otthon voltak éppen. Mint

megtudtuk, a Csaba atya által alapított otthonok gyermekei ugyanis nem mind árvák, hanem azért kerülnek be, mert a családjuk olyan nehezen él, hogy nem tudnak megfelelő körülményeket biztosítani nekik. Itt viszont van számukra iskoláztatás és rendes ellátás. Az iskolai szünetekben persze haza engedik őket. De Márta elmesélte, volt már olyan, hogy valamelyikükért el kellett menni, mert telefonáltak, hogy ismét az utcán van gondoatlanul. A torockói ház ebben az évben nyitotta meg kapuit, a nagy közösségi ház januárban még pajta volt. Azért esett erre a településre a választás, mert a szomszédos Torockószentgyörggyel magyar szigetet képeznek a román falvak gyűrűjében, és már annyira lecsökkent a helyben lakó gyerekek létszáma, hogy félő volt, be kell zárni a magyar nyelvű iskolát. Az otthonba költözött gyerekekkel együtt azonban már elegendő lett a létszám, hogy továbbra is fenntarthatassák.

Berendezkedés után nem tudtunk sokáig nyugodtan maradni. Az eső ellenére autóból ültünk és délnek indultunk, a Nagyenyedre vezető, igen csak rossz állapotú úton. Áthaladtunk a Kőköz impozáns sziklafalai között, de a harmadik faluban, Nyírmezőn akadályként állt a medréből kilépett patak, amely átfolyt az úton, és valakinek a kertjében, pincéjében folytatódott. A vízben mezítlás emberek gázoltak, többen a partról figyelték a szomorú következményeket. Visszamentünk Torockószentgyörgyig, hogy megpróbálkozzunk egy rövid sétával. Itt viszont azzal szembesültünk, hogy a patak az úton folyik le teljes szélességében. Az egyik házból kinéző néni szomorúan mondta, hogy az előző napokban még a kerteket is elöntötte az ár, ők is a szomszéd kertjéből szedték össze a pár zsák krumplijukat. Megható volt, hogy a nehéz helyzet ellenére szavaiból mégsem keserűség, vagy a „jó magyar” szitkozódás, hanem reménység és élni

akarás sugárzott.

A következő napon is esőre virradtunk, így autóval az új Eldorádóként elhíresült Verespatak felé vettük utunkat. A városkát néztük meg, valamint azokat a régi tárnákat, melyekben hajdan a Daciat uraló rómaiak bányászták az aranyat. Évszázadokon keresztül ez az aranykincs jelentette a virágzást a település számára, s most félő, hogy ez okozza a vesztét is. A hegyek még mindig 300 tonna aranyat és 1600 tonna ezüstöt rejtene, és a kanadai Gold Corporation tárgyalásokat folytat a román állammal a bányászat újra indítására. Amennyiben zöld utat kapnak, akkor, hogy a nemesfémhez hozzájussanak, 225 millió tonna kőzetet kell kitermelni, és porrá zúzni. Ez azt jelentené, hogy a környező hegyeket eltörölnék a föld színéről a településsel együtt. A mérgező üledékanyag befogadására pedig százszor nagyobb tározó épülne, mint amekkora a 2000. januári tiszai ciánszennyezést okozta. Szegény Wass Albert, ha ezt megérte volna, már az sem biztos, hogy a kő marad. Míg a jogi huza-vona folyik, a vállalat hozzálátott a házak felvásárlásához. Több házon együtt látható a két tábla: Műemlék, és a Gold Corporation tulajdona. A szükség nagy úr.

Amikor a főtéren megálltunk, egy bácsi, látva a magyar rendszámot, mindjárt megszólított bennünket. Behívott a házába, és megmutatta milyen szállást rendezett be a vendégek fogadására. Egy ember aki bízik abban, hogy más jövő is lehet, mint elköltözni. Megmutatta azt a maga készítette makettet is, amely a hajdani bányaművelés eszközeit mutatta be. Később ezeknek egy részét élőben is megnézhattuk a bányalejárat előtti szabadtéri gyűjteményben. Mire visszaértünk a szállásra vacsorával vártak bennünket. Szabadkozásunkra közölték: ne sértsük meg őket azzal, hogy nem fogadjuk el, és a magunkéból eszünk.

Következő nap először ébredtünk napsütésre. Ez pedig jelentős esemény, mivel Torockó arról híres, hogy itt kétszer kel fel a nap. Egyszer északra a Székelykő sziklaormától, majd eltűnik a hegy mögött, és felette bukkan elő ismét. Sajnos ehhez most nem volt szerencsénk, mivel nyár közepe lévén a nap pályája nagyon meredeken ívelt. Erre a napra a Tordai-hasadékot választottuk úti célul. Ezúttal a másik bejárat felől közelítettük meg, így sikerrel jártunk. A lenyűgöző természeti jelenséghez fűződő Szent László legenda azt hiszem általánosan ismert. Amit viszont kevesebben tudnak, hogy a hasadékban számos barlang is található. Nehéz időkben, tatár, török vész idején, a környék lakói ezeket rejtékhelyül használták. Némelyikben még ma is láthatók a falak maradványai, melyekkel a bejáratot megerősítették.

Másnap a Torockótól nyugatra eső hegyekben tettünk egy jókora túrát az Ordaskő (1250 m) és a torockószentgyörgyi vár romjainak érintésével. Ez a vár hajdan a hírhedt rablólovagok, a Thorockayak fészke volt, akik még Mátyás királlyal is dacoltak.

(Folytatás a 11. oldalon! ➤)

(Folytatás a 10. oldalról! ◀)

Este egy nyakig sáros társaság érkezett a szálláshelyre, a Székelykőről jöttek, azaz csúszkáltak le, és nem javasolták, hogy elinduljunk felfelé. A negatív ajánlás azonban nem ijesztett el bennünket és következő nap a hegy meghódítására indultunk. Körbekerültük a hegylábát, és hátulról „támadtunk“, amerre a piros jelzés vezetett. Ez volt a lankásabb út, de így is izzasztó kapaszkodás árán jutottunk csak fel. Felérve nemcsak a gyönyörű kilátás dobogtatta meg a szívünket, hanem az is, hogy valaki odafent az összes létező jelzőkövet piros-féher-zöldre festette. Lefelé a meredek utat választottuk a falu felé néző sziklafalon. Így közelről ez korántsem volt olyan vészes, mint alulról nézve.

Vasárnap aztán eljött a búcsúzás napja. Reggel még misét tartottunk a ház kis kápolnájában, amit a pince helyiségben alakítottak ki. Ernő összegyűjtötte a faluban üdülő katolikusokat, Torockó ugyanis unitárius falu, és csak ennek a felekezetnek van istentisztelete. A háziaknak

megköszöntük, hogy ilyen jól tartottak bennünket egész héten. Szerény pénzadományt hagytunk a gyerekeknek, ami tellett tőlünk, azután elindultunk aznap végcélnk, Szászváros felé.

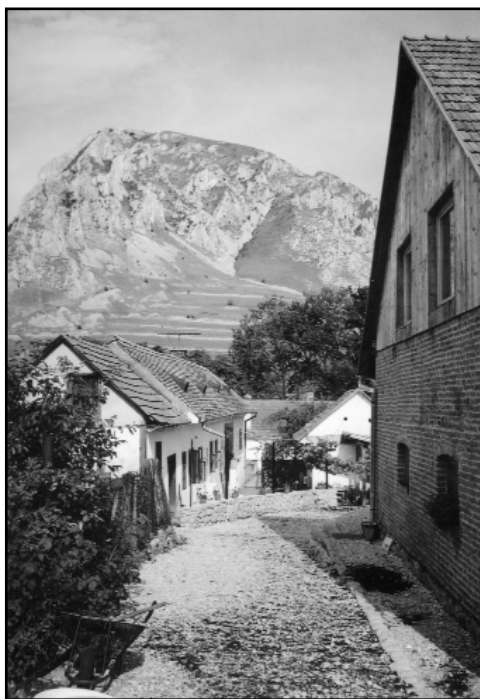
(folytatjuk)

Szöveg:

Szalai Attila

Fotó:

Mikolás Attila

A gondoskodás, és a közösségteremtés szándékával

Interjú Dr. Marx Gyulánéval az induló területi szociális ellátó szolgálatról

– *Ünnepi Harangszó: Úgy hallottuk, hogy új szociális ellátó szolgálat működtetését tervezi a Családfesztivál Alapítvány. Mi indította Önöket tevékenységük ilyen irányú bővítésére?*
– *kérdeztük Dr. Marx Gyuláné Erzsikét, az alapítvány ügyintézőjét.*

– Környezetünkben sok idős embert ismerünk, akik már csak segítséggel képesek önmaguk fenntartására. A kétkeresős családban azonban a jó szándékú hozzátartozók sem mindig képesek a szükséges segítség nyújtására. Ilyen esetben nem marad más lehetőség, mint a szociális otthon. Jelenlegi munkám alapján azonban látom, hogy nem áll rendelkezésre elegendő férőhely. Ráadásul sok olyan családot ismerek, amely idegenkedik ettől a megoldástól, szívesen gondozná inkább otthonában az idős családtagokat, s csak a munkahelyvesztéstől való félelem miatt kerül szóba a kórházi, vagy a szociális otthoni elhelyezés. Nekik is szeretnénk megoldást nyújtani azzal, hogy részben átvállaljuk a gondozási tennivalókat.

– *Nem ez az egyetlen célkitűzésük?*

– Valóban nem. Ismerősök, barátok között már többször szóba került, hogy megoldást nyújthatna egy ilyen szervezet azoknak is, akik életkoruk, vagy élethelyzetüknél fogva – gondolok itt gyesen lévőkre, „fiatal“ nyugdíjasokra – az elmagányosodás ellen küzdenek. Egészségi állapotuk, szakértelmük alapján szívesen vállalnának akár önkéntes karitatív munkát is, ezzel segítve másokat, és megteremtve azt a közösséget, amely hiányzik a saját mindennapjaikból. Természetesen szerepel a terveinkben a megbízási díj ellenében végzett munkalehetőség is, de arra

gondoltunk, hogy azzal is sokat tehetünk, ha a két fenti csoport igényeit összehozzuk, s segítjük az egymásra találást.

– *Hogyan tervezik, hogy fog működni ez a szervezet?*

– Elképzeléseink szerint kétféle szolgáltatást vezetnénk be. Részben a személyes gondoskodásban segítünk: pl. betegápolási feladatok, személyi higiéné biztosítása, magatehetetlen, vagy szellemileg hanyatló beteg felügyelete jöhet szóba. Másrészt biztosítjuk azokat az apróbb házkörűli tennivalókat, melyekre egy-egy beteg ember már nem képes önállóan: pl. bevásárolunk, megjavítjuk az elromlott konnektort, felassuk a kertet, segítünk a hőeltakarításban. Egyedi szolgáltatások mellett egy-egy általunk összeállított szolgáltatáscsomagot is meg lehet tőlünk rendelni.

Alapelvünk az, hogy elsősorban azokat a családokat szeretnénk segíteni, ahol a családtagok maguk is részt vállalnának a hozzátartozó ellátásában. Szeretnénk létrehozni egy munkavállalói adatbázist, amely mindazoknak a szükséges adatait tartalmazza, akik megbízásos, vagy önkéntes munkát végeznének a szervezetben. Részükre a megrendelések alapján egy vezető munkatársunk osztja majd ki a feladatokat.

– *Mi lesz a tevékenység pénzügyi háttere?*

– A most induló tevékenység kezdetben nem számíthat másra, mint az igénybe vett szolgáltatásokból beflowó bevételre. Szándékunkban áll azonban, hogy pályázzunk állami szociális ellátási normatívára, és minden más olyan lehetőséget is figyelünk, ahonnan bevételre tehetünk szert. Az önkéntes munkától és a megpályázott bevételektől függően tudunk majd indokolt esetben kedvezményeket adni a rászorulóknak.

– *Köszönjük a beszélgetést, és sok sikert kívánunk*

Mit jelent számomra az adventi szent idő?

– Mindszentys kisdiákok gondolatai –

Advent számomra egy gyönyörű várakozást jelent, mert ebben a pár hétben Isten Fiát, Jézust várom. Erre az időszakra ünneplőbe öltöztetem a szívemet. Amikor meggyújtunk egy gyertyát, az engem mindig nagy örömmel tölt el. Sajnos vannak olyan emberek, akiknek azt jelenti az adventi várakozás, hogy mindenfélét összevásárolnak és a legdrágább dolgokat veszik meg szeretteiknek, pedig a legkisebb ajándékkal is boldoggá tehetnék őket.

Halász Kornélia 3.a

Hogyan várom Jézus eljövételét?

Ez az eljövétel számomra egy megtiszteltetés. Megtisztel minket Isten azzal, hogy Egyszülött Fiát nekünk ajándékozta. Várakozás, készülődés. A két szó nekem azt jelenti: várni, várni Jézust, Jézus eljövételét. Felkészülök erre a szép ünnepre, megtiszteltetésre. Engem ez kötelez, hogy elmenjek rorátéra. Az adventi koszorún egyre több gyertyát gyújtunk meg. Egyre közelebb leszünk a Messiás eljövételéhez. Ebben a négy hétben felkészítem a lelkem. Fel kell készülnöm! Ehhez a lelkítükröt használom.

Édes Istenem, add, hogy mi is tudjunk ilyen áldozatokat hozni!

Hornung Anna 3.a

Az advent azért fontos, mert az embereknek időt ad Jézus eljövételének felkészülésére. E négy hét alatt megpróbálunk jók lenni, lemondani valamiről, segíteni egymáson, imádkozni rendszeresen és táplálni a

felebaráti jótevést, szeretetet. Nekem azért fontos az advent, mert az emberek a sima

hétköznapiokon veszekednek, nem bírnak magukkal, viszont az advent elgondolkodtatja őket azon, hogy mi jót kellene tenni ebben a négy hétben. A boltokban lázas sürgés-forgás van, hisz karácsonyra ajándékot lehet venni. Ebből is látszik, hogy az emberek adventkor megpróbálnak szeretetet éreztetni embertársaikkal. A négy hét alatt azt tapasztalom, hogy az osztályban sokkal többen törekednek jók lenni. Aki eddig rosszabb volt, az is megpróbál szépen, okosan viselkedni.

Édes Jézus, te szép csoda! Köszönjük, hogy az adventet Nekünk adtad oda.

Szívünk ujjong, s zeng, Téged soha nem felejt!

Jándli Mercédesz 3.a

Az advent az év egyik legszebb ünnepe, mert ilyenkor az emberiség egyik része összefog a szegények megsegítésében. A másik részük úgy érez velük együtt, hogy az esti vagy reggeli imában imádkozik értük. Idén a mi iskolánk is a szegény gyerekeken segít. Ha mindenki segít, még szebb lesz a karácsony!

Istenem, ébreszd fel azoknak az embereknek a szívét, akik eddig nem járultak hozzá a rászorulóknak megsegítéséhez!

Anti Renáta 3.a

Mindszenty József Általános Iskola,
Gimnázium és Kollégium

8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25.

Levélcím: 8900 Zalaegerszeg Pf. 271

Tel., fax: 92/310-195, 92/510-905

E-mail: mindszentyzeg@enternet.hu

Katolikus szellemiségű iskolánk nevelési elveinek alapja a keresztény vallási és erkölcsi értékek tisztelete. A többcélú oktatási intézménybe szeretettel várjuk Zalaegerszeg és környéke általános iskolás korú tanulóit. A leendő kisiskolások számára január, február folyamán iskola-előkészítő foglalkozásokat tartunk, melynek során a gyermekek és szüleik is betekintést nyerhetnek iskolánk életébe.

Örömmel fogadjuk továbbá az egész ország területéről a középiskolánk iránt érdeklődőket.

A gimnáziumi emelt szintű oktatás szakterületei:

1. francia nyelv (5 évfolyamos képzés, nyelvi előkészítő osztállyal, anyanyelvi szaktanárral, élő francia kapcsolattal)
 2. angol nyelv (fél osztály)
 3. informatika (fél osztály, emelt óraszámú angol nyelvvel)
- A távolabbról érkezőknek kollégiumi férőhelyet biztosítunk.

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Készítem a szívemet

Az Advent, a karácsonyra való készüllet, a hittanórák hangulatát is megváltoztatja.

Nagyon fontos, hogy a hittanra járó gyermekeket megtanítsuk a karácsony igazi értelmére és a keresztény ember helyes istenvárására. Jó, ha ezt minden évben megpróbáljuk másképpen megvalósítani, hogy a gyermekek számára ne váljon egyhangúvá és unalmassá.

Ezért alsósoknál és felsősöknél évről-évre más mottója van a karácsonyi készülletnek. Advent első hetének hittanórái a négy hét lényegére és a személyes feladatokra irányulnak.

Igazi ünnepi órák teremthetők gyertyagyújtással, imával, énekkel, a nyolcadikosoknak ima-liturgiával.

Készítem a szívemet (a kicsik készülletének mottója)
Imádkozva, vágyakozva. Megbánok minden rosszat, igyekszem jó lenni. Szeretettel a szívemben másokat is segítek.

Erre épül a kisebbek készüllete, hétről-hétre új feladatokkal. Természetesen minden adventi órán jut idő arra, hogy megbeszéljük és örüljünk annak a sok

jónak, amit egy hét alatt sikerült megvalósítani.

Karácsony az én családomban (a nagyobbak készüllete)

Jézus Krisztus

*eljött
a múltban*

*eljön
a jelenben*

*jönni fog
a jövőben*

A mostani készülletünk a jelen időben eljövő Jézusra irányul. Mit jelent ez számomra és családom számára. Hogyan élek a kapott kegyelemmel, hogy ez ne üres időtöltés legyen. Mit tehetek és mit teszek.

Ezután a feladatokat már ők maguk határozzák meg. Nem könnyű és nem egyszerű mindezt heti egy, azaz négy hittanórán megvalósítani, de nagyon fontos, Jézushoz tartozásuk megerősítéséhez. Ha ezt évről évre megtesszük, a gyermek is megérti és megérzi Isten végtelen szeretetét, amellyel minden Karácsony gazdagabb lesz.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Szent István

diakónus, vértanú

„Tegyük meg mi is a magunkét: iparkodjunk mindig jobbakká válni, mert így lesz hathatós a szentek közbenjárása a mi Urunk Jézus Krisztusnál.”

(Aranyszájú Szent János)

Jól ismerjük őt az Apostolok Cselekedeteiből. Mégis sokan, ha úgy említjük, hogy Szent István, első nagy királyunkra gondolnak. Igaz, kapcsolat van köztük, mégpedig olyan, hogy István királyunk iránta való tiszteletből az ő nevét vette fel a keresztségben.

István Jézus hetvenkét tanítványának egyike volt. Amikor a Szentlélek eljövetele után az apostolok tanítani kezdtek, a hét diakónus közé őt is kiválasztották. Szívvel lélekkel hirdette Jézus tanítását,

minden szava Jézus iránti szeretetéről tanúskodott. Segített a szegények és özvegyek gondozásában is. Magatartása rövid idő után magára vonta a főtanács figyelmét, akik nem tudták elviselni és amint azt Jézussal tették, Istvánt is hamis tanúkkal vádoltatták meg.

Elfogták, tele bosszúvággal, ordítózva, népítélettel agyonkövezték. Hite olyan nagy volt, hogy még utolsó órájában is bizonyítékát adta jézusi szeretetének: imádkozott üldözőiért.

„Uram, ne ródd fel nekik bűnül!” Ezekkel a szavakkal halt meg, szívében eltelve a Szentlélekkel, békével és megbocsátással.

Nátrán Józsefné

Az emberi családok pótolhatatlan küldetést kaptak Istentől. Mint szeretetre épített közösségek, visszfényei Istennek, aki Szeretetet és Életet ad.

Jean Laurenceau O.P.

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Molnár Péter, Kovács Dorottya, Hadri Barnabás, Berta Hanna, Vastagh Zsófia, Vastagh Dorottya, Tóth Edina, Takács Evelin, Horváth Klaudia Tifani, Szekeres Boglárka Adrienn, Kocsis Benjamin, Tóth Júlia, Légrádi Dominik, Kocsis Hanna, Gecseg József Benedek, Farkas János, Joós Viktória Júlia, Tóth Bence, Szakony Viktória, Németh Noémi, Kecskés Viktória, Salamon Lili, Sztankovics Kyra, Cziráki Leila Janka, Bíró Flórián, Horváth Tibor Rajmund, Dormán Zsófia, Szalai Marcell, Sasvári Péter, Mezőfi Emma, Elmont Gergő, Sztojka Gyula Lorenzo, Kaszás Szonja, Simon Ákos, Horváth Benedek, Bujtor Virág, Bujtor Anna, Bihari Barnabás, Sipos Noémi Anna, Németh Natasa, Horváth Viktória, Zona Kevin Kálmán, Kolompár Győző, Pencsov Roland, Soós Emília, Németh Kristóf Soma, Papp Lara, Soós Kincső, Lakatos Ruben, Szabó Adrián, Bekes Dávid, Bogdán Krisztián, Erdei Ádám László, Fábián Martin, Gábor Dominik, Endrédi Máté, Takács Levente

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Schulcz Gábor - Németh Zsuzsanna, Farkas Ottó - Réti Mária, Hokker Tamás - Tóth Annamária, Horváth Péter - Horváth Beatrix, Simon László - Kránicz Anita, Szaller Ferenc - Pásztor Mónika, Altinger Péter - Berke Marianna, Boronkay Lajos - Tóth Klára

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Ifjúsági lelki nap

2005. december 3. szombat

Advent a várakozás, és a készülődés ideje. Készülünk Jézus Krisztus jövetelére. A zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia fiataljai december 3.-án szombaton ifjúsági lelki napon vehet-

tek részt, a Mindszenty József Általános Iskola kápolnájában, így készülve karácsony szent ünnepére. Várhelyi Tamás gellénházi plébános atya tartott előadást az adventi készülétről, a várakozás lényegéről, és a karácsony fontosságáról -

Halálozás

Kovács Kálmánné sz.: Molnári Gabriella (1918), Bohár Béla (1946), Kiss Sándor (1933), Borsos József László (1918), Tóbiás Artúr sz.: Lakits Erzsébet (1907), Nagy Irén (1920), Tuczai Jánosné sz.: Domján Ilona (1940), Tamás Istvánné sz.: Horváth Ilona (1946), Fátér István (1925), Farkas Jenőné sz.: Fazekas Anna (1913), Czömpöl Lászlóné sz.: Bolla Irén (1920), Flangler Imre (1917), Csöngető István (1929), Novák Józsefné sz.: Tófeji Katalin (1949), Bende Antal (1954), Nagy Krisztián (1978), Szabó Ferenc (1933), özv. Horváth Józsefné sz.: Németh Rozália (1933), Berke Tamásné sz.: Tóth Rodelinda (1975), Dr. Czegléd Ferencné sz.: Visnya Edit (1913), Kiss Dezső (1946), Pék Józsefné sz.: Fábiánfi Margit (1921), Erdélyi János (1939), Péter István (1931), Büky Józsefné sz.: Magyar Valéria (1948), Joós István (1935), Kovács Árpádné sz.: Polák Jolán Margit (1910), Szabados László (1920), Szabó Józsefné sz.: Tóth Teréz (1922), Káli Tiborné sz.: Héder Erzsébet (1974), Végh József (1931), Szőke Béla (1983), Sipos Pál (1930), Horváth István (1930), Csómós Ferencné sz.: Varga Rozália (1927), Horváth Lászlóné sz.: Kovács Erzsébet (1955), Bágyi Jánosné sz.: Draskovics Erzsébet (1949), Harmath Lászlóné sz.: Horváth Katalin (1916), Németh Kálmán (1943), Benárd Antal Ferenc (1946), Gosztolai Imre (1941), Virágh Józsefné sz.: Györe Terézia (1931), Toplak Józsefné sz.: Gosztolai Rozália (1912), Balázs Mihályné sz.: Kolompár Mária (1941), Szabó Károlyné sz.: Prillecz Aranka (1923), Németh Lajos (1936), Tóth Árpádné sz.: Bakon Magdolna (1933), Horváth Katalin (1925), Pécz Lajosné sz.: Olasz Anna (1923), Harmath László (1945), Harmath Lászlóné sz.: Vörös Rózsa (1949), Magyar Mihályné sz. Ambrus Anna (1927), Ohr Boldizsárné sz. Tóth Rozália Anna (1937), Nagy Istvánné sz.: Tompos Zita (1921), Mátai Dezsőné sz. Molnár Mária (1916), Tömpe Gyula (1932), Erdei Gyuláné sz. Szabó Terézia (1954)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

gasztronómiai étvágygerjesztővel egybekötve. Az egyéni meditációban egyedül, utána a bűnbánati liturgiában közösen volt alkalom az Istenhez fordulásra. A lelki nap során lehetőség nyílt a karácsonyi szentgyónások elvégzésére is. Miután Igével csillapítottuk lelki éhségünket, lementünk az ebédlőbe, hogy testi táplálékot vegyünk magunkhoz. Ebéd után Szentségimádáson vettünk részt.

Az egész napnak meghitt, nyugalmas hangulata volt. Én nagyon jól éreztem magam. Jó érzés volt elmélyülni, és közösen imádkozni. Örülök, hogy lehetőséget kaptunk erre. Köszönöm az ifjúság nevében Kürnyek Róbert atyának.

Marx Anna

Kedves Fiatalok!

Az őszi élményei után, immár hideg és rideg évszakban, de Isten legnagyobb ajándékának birtokában folytassuk a beszélgetést.

? KI VAGY MI LAKIK A SZÍVÜNK KÖZEPÉBEN? KITŐL VAGY MITŐL FÜGGÜNK?

Szerintetek mi a drog?

A kamilla drogja a virágjában van, de ne gondold arra, hogy attól színes álmaid lesznek. A szó eredeti jelentése: növényi hatóanyag. Ma minden olyan anyag drognak minősül, amely a szervezetbe jutva a tudatállapotra hat, a szervezet működését megváltoztatja.

Kérdezheted, hogy: „Mit tegyek, ha a barátom drogozik, és engem is kínál?”

1. Lépés

Semmi esetre se fogadd el, bárhogy unszol is, mert a kipróbálás: csapda. Szervezetünk még olyan egyszerű ételre is, mint a tojás, többféleképpen reagál. Van, aki kiütést kap, van, aki epegörcsöt, más 5 db-ot is megeszik jó étvágygal, és nem lesz semmi baja. Hasonló a helyzet a drogokkal is. Van, aki 1 szál cigi után dohányos lesz, de volt olyan is, aki 1 db speed tablettától meghalt. A fiatal, fejlődésben lévő szervezetnek sem a cigaretta, sem az alkohol nem használ.

? Tudod-e, hogy törpe nyulakat úgy is tenyésztnek, hogy konyakot csepegtetnek a szájukba, ez akadályozza a növekedésüket? A marihuána és a hasis pedig, amiket tévesen „lány drogoknak” neveznek, valójában „kapudrogok”. Egy olyan ajtón lép be az ember általa, amelyen csak kívülről van kilincs. Aki már bent van, csak külső segítséggel tud kijönni.

2. Lépés

Beszéld rá a barátodat, hogy most azonnal jöjjön teveled egy olyan szakemberhez segítségért, akiben mind a ketten megbíztok.

3. Lépés

Ha a barátod nem hallgat rád, esetleg butának tart, kinevet, szüntesd meg vele a kapcsolatot. Jobb az ő barátságát elveszítened, mint magadat. Ő már sajnos úgysem lesz a régi kedves barát, mert a szer folyamatosan átalakítja a személyiségét, benned már csak egy vevőt fog látni. Tudnod kell, hogy a kábítószeresek sok-sok pénzbe kerülnek. Sokan a barátaikat is rászoktatják a szerhasználatra, hogy a saját fogyasztásukra pénzt tudjanak szerezni. Számukra az őszi bűnbánat és Jézus szabadító ereje lehet a megoldás.

AZ EMBERI KAPCSOLATOKNAK EGYETLEN MÉRCÉJE VAN! TÖBB LESZEL-E ÁLTALUK?

Akadnak emberek, akik rögtön az első kipróbálás után szenvedélyes fogyasztókká válnak. Van olyan, aki csak bulizáshoz fogyaszt, ez a rendszeres fogyasztó, de mind a két típusnál megfigyelhető a függőség: rabja a szernek. Ez akkor derül ki, amikor nem tud vagy nem akar fogyasztani, és bizony elvonási tünetei lesznek. Reszket, fáj a feje, ideges. Rákényszerül a további fogyasztásra.

A SZENVEDÉLYBETEG NEM URA ÖNMAGÁNAK, A SZENVEDÉLY URALKODIK FELETTE!

Sok dohányos, vagy alkoholisták dicsekszik azzal, hogy „ó, hát ő akkor teszi le, amikor akarja, hiszen a múltkor is akárhány napig hozzá sem nyúlt...” Igen, de néhány nap után mégis újra kezdi, sőt gyorsan bepótolja az elmulasztottakat!

Beszélgétek meg!

? Környezetekben tapasztaltál-e már ilyet?
Ki az igazán szabad ember, akinek szabad dohányozni, vagy aki tud nem dohányozni?

Összeállította: Tompa Viola

December 31-én 16³⁰-kor kezdődik az **év végi hálaadó szentmise** a plébániatemplomban, melyen halát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségeért.

Január 1-jén 0 órakor **az új esztendőt szentmisével kezdjük** délután negyed 6-kor pedig a plébánia valamennyi közösségét várjuk szentségimádásra.

Az új esztendővel életbe lép **plébániánk új miserendje**. A változás plébániánk valamennyi templomát és misézőhelyét érinti. Kérjük, még indulás előtt tájékozódjanak pontosan a szentmisék kezdési időpontjairól. Ebben segítséget nyújt az Ünnepi Harangszó ezen száma, ill. a honlapunkon is megtalálható miserend.

Január 13-án fatimai szentmise és szentségimádás lesz a kertvárosi templomban 17 órától.

Január 15-22 között a Krisztus-hívők egységéért imádkozunk városunk keresztény közösségeivel együtt. Az imahét idején mottója: „*Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.*” (Mt 18,20).

Az imaalkalmakra különleges szeretettel várjuk plébániánk valamennyi tagját. Az imádságos összejövetelekről bővebben a templomi hirdetőtáblán és honlapunkon olvashatnak.

Január 28-án a Mindszenty Iskolában az iskola nevelői és a szülők **Farsangi Bált rendeznek**. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak.

Február 5-én a plébánia közösségeit **elsővasárnapi szentségimádásra** hívjuk 17¹⁵-től.

Február 13-a a szokásos **13-i engesztelő nap** a kertvárosi templomban. A szentmise 17 órakor kezdődik.

Február 17-én egész napos szentségimádás lesz a Zárdakápolnában.

Február 18-án, szombaton ökumenikus **taizé-i imaóra** lesz a Zárdában. A közös imádságra különösen is várjuk a fiatalokat!

Február 25-én lesz **egyházközségünk farsangi bálja**. Az eseményről bővebben majd a plakátokon, illetve honlapunkon olvashatnak.

Február 26-án a **katolikus iskolák javára gyűjtünk** valamennyi szentmisén.

Örömmel értesültünk a hírről,
és tudatjuk olvasóinkkal, hogy
Zalaegerszeg Város Közgyűlése
a **Szent Család Óvodának**
„**Zalaegerszegért**“

díjat adományozott.

TERVEZETT ZARÁNDOKLATOK 2006. ÉVRE

Medjugorje 6 nap / 4 éjszaka

2006. május 22-27. és augusztus 21-26.

Utazás autóbusszal Zalaegerszegről. Reggeli indulással, csak visszaútnban van egy éjszaka az autóbussen. Félpanziós ellátás, reggeli és vacsora. 4 éjszakai szállással. Tervezett költség 45 fő esetén: 36 000 Ft.

Csiksomlyói búcsú, erdélyi körutazással 7 nap / 6 éj
2006. május 31-június 6.

Utazás autóbusszal Zalaegerszegről. Nincs éjszaka az autóbussen. Félpanziós ellátás, reggeli és vacsora. Elhelyezés panzióban és vendégszerető magyar családknál. Tervezett költség 45 fő esetén: 55 000 Ft.

Montichiari – Lourdes 6 nap / 5 éjszaka

2006. július 10-15.

Utazás autóbusszal Zalaegerszegről. Nincs éjszaka az autóbussen. Félpanziós ellátás, reggeli és vacsora Lourdesban. Tranzitszálláson csak reggeli Elhelyezés szállodában. Tervezett költség 45 fő esetén: 81 900 Ft.

ELŐKÉSZÜLETBEN:

8 napos szentföldi zarándoklat repülővel!

Bővebb információ:

Tausz Rózsa – TENSİ TOURS Zeg. Tompa utcai üzletsor tel: 511-358

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatósi Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901

Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231

<http://www.mariamagdolna.hu/>

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

